

W ubiegłą sobotę przeprowadził Blot rewizję u jednego z antykwarystów i przy tej sposobności wpadł na ślady herszta tej bandy. Gdy wszelkie dane wskazywały na to, iż był nim znany już skądinąd policyi Emil Delaunay, udał się Blot w towarzystwie Mugata i czterech detektywów do jego mieszkania, aby przeprowadzić rewizję i ewentualnie

na, dał właściciel mieszkania potakującą odpowiedź, równocześnie jednak wypalił z rewolweru, a Blot z przestrzelonym sercem upadł martwy na ziemię. Teraz rzucił się na mordercę inspektor Mugat, nie mógł jednak sprostać jego olbrzymiej sile i po chwili podzielił los swego przełożonego, trafiony śmiertelnie w okolicę stosu pacierzowego. Pozostali przy

przedmiotów sztuki, które przeniesiono do prefektury. Ogólne współczucie całego Paryża towarzyszy tragicznemu zgonowi dwu urzędników, którzy położyli życie w obronie publicznego bezpieczeństwa i porządku społecznego.

Z Persyi.

Abdykacja szacha powstrzymała bratobójcze walki, których widowiskiem był przez kilka dni Teheran. Miejsce Mahometa Alego zajął jedenastoletni Achmed Mirza, w imieniu którego objął regencję Assad-el-Muek. Bramy miasta otwarto, barykady pozrywano, trupy usunięto, a wesole gromady mieszkańców z czerwonymi odznakami przeciągają ulicami, wznosząc entuzjastyczne okrzyki na cześć Sipahdara. Niespełna trzyletnie rządy zdeponowanego szacha tak dały się we znaki poddanym, iż z najwyższą radością powitali obecną chwilę swego wyzwolenia. Były władca schronił się do letniej rezydencji poselstwa rosyjskiego w Leogendeh i równocześnie wysłał telegram do cesarza Mikołaja, którego opiece powierzył siebie i swą rodzinę. Powoli wraca w Teheranie życie do dawnego porządku, nowy rząd, w skład którego weszli Sipahdar i Sardar Assad, dokłada starań, aby nastał wreszcie tak upragniony spokój.

Teheran, jako węzeł komunikacyjny i główne ognisko handlu perskiego, ma w życiu ekonomicznym kraju nader ważne znaczenie. Leży on na bezdrzewnej wyżynie, stanowiąc przejście od typowego miasta Wschodu, do postępowej stolicy europejskiej. Obok całego labiryntu wąskich, krętych uliczek, wybito w ostatnich czasach obszerne place, bulwary i szerokie ulice, obsadzone drzewami. Od pewnego czasu znajduje się już w Teheranie nawet tramwaj. W środku północnej dzielnicy wznosi się piękny pałac szacha z ogrodami i stawami. Więzienia i dom poprawy stanowią część zabudowań pałacowych. Europejczycy zamieszkują wyłącznie północną dzielnicę miasta, tu też mają swą siedzibę i przedstawiciele mocarstw zagranicznych.

Szach tylko w zimie przebywa w Teheranie i w tym czasie ludność stolicy wzrasta do 300 tysięcy, przeważnie Szytów. W lecie, kto tylko mo-

Zjazd w Odrzykoniu: Nowy kościół w Odrzykoniu.

go uwięzić. Zadzwoniono do mieszkania zлочынцы, ten jednak nie otworzył, lecz zapytał, kto ma do niego interes. Po chwili dopiero, na wezwanie w imieniu prawa, otworzył się drzwi, a komisya weszła do wnętrza. Na zapytanie, czy on się nazywa Delau-

zyciu detektywi chcieli ująć zbrodniarza, ten jednak widząc, że ucieczka jest niemożliwa, samobójstwem zakończył występny żywot. Przeprowadzona natychmiast w jego mieszkaniu rewizya dała nadspodziewany rezultat; znaleziono całe stopy zrabowanych

Zjazd w Odrzykoniu: Fragment ruin odrzykońskich z pomnikiem Kościuszki.